

INSTRUMENTE DE IDENTIFICARE A AUTORILOR ȘI DE SELECTARE A REVISTELOR ȘTIINȚIFICE

Liudmila COSTIN

Viorica LUPU

Vera SOBEȚCHI

Biblioteca Republicană Științifică Agricolă a Universității Agrare de Stat din Moldova

TOOLS FOR IDENTIFICATION OF AUTHORS AND SELECTION OF SCIENTIFIC MAGAZINES

Summary. To increase reputation and success in academic activity, researchers pay more attention to scientific research promotion. The article presents various tools, that researchers can use in establishing their unique academic identity throughout their academic career (ORCID, ResearcherID, Scopus Author Identifier), in evaluating and selecting appropriate journals for the publication of manuscripts. To facilitate the identification and use of these tools in research, researchers can benefit from the support of librarians by obtaining the necessary information and advice.

Keywords: tools, promotion, visibility, publication, scientific research, scientific journals.

Rezumat. Pentru creșterea reputației și a șanselor de reușită în activitatea academică, oamenii de știință acordă o atenție tot mai mare promovării activității de cercetare. În articol se prezintă diverse instrumente, pe care savanții le pot utiliza în stabilirea identității profesionale unice pe tot parcursul carierei academice (ORCID, ResearcherID, Scopus Author Identifier), în evaluarea și selectarea revistelor adecvate pentru publicarea manuscriselor. Pentru facilitarea identificării și utilizării în activitatea de cercetare a acestor instrumente cercetătorii pot beneficia de sprijinul bibliotecarilor prin obținerea informațiilor și consultațiilor necesare.

Cuvinte-cheie: instrumente, promovare, vizibilitate, publicare, cercetare științifică, reviste științifice.

Sistemul de cercetare științifică se află actualmente într-un continuu proces de redefinire și reafirmare, date fiind condițiile tehnologice, economice și sociale mereu în schimbare ale erei informaționale. Cercetarea în ansamblu evoluează foarte rapid. Zilnic în lume se publică o cantitate imensă de informații și date. Aspectele-cheie ale mediului de cercetare de astăzi vizează creșterea cererii pentru conținutul digital, dezvoltarea și gestionarea seturilor de date, elaborarea standardelor de metadate pentru un acces eficient la informații, evoluțiile în comunicațiile științifice, cerințele finanțatorilor privind cercetările internaționale multidisciplinare cu mandate de acces deschis etc.

Implicate în acest proces, instituțiile de cercetare se văd nevoite să adopte practici și metode noi de gestionare a informațiilor în domeniul cercetării, de promovare și evaluare a rezultatelor cercetărilor științifice. La rândul lor, oamenii de știință acordă o atenție tot mai sporită promovării activității de cercetare, utilizând în acest scop o varietate de instrumente centrate pe reflectarea rezultatelor, pe conectarea cu activitățile altor cercetători, pe antrenarea în discursuri academice etc. Se depun eforturi susținute de promovare a cercetării în toate fazele procesului de cercetare: de la etapa de descoperire, prin procese de analiză și scriere, până la publicare, diseminare și evaluare.

Timp de mai multe decenii bibliotecile au jucat un rol important în susținerea cercetării. Ultimii ani au determinat însă o schimbare majoră în relațiile dintre cercetători și biblioteci. Evoluția tehnologică și disponibilitatea resurselor informaționale on-line au modificat modul în care se efectuează cercetările, precum și serviciile pe care bibliotecile academice le oferă comunităților de cercetare.

Fiind tot mai solicitate să ajute cercetătorii să exploateze toate beneficiile și oportunitățile noului mediu, bibliotecile implementează și promovează tehnologii și modele inovative de comunicare științifică. Multe biblioteci reușesc să stabilească legături strânse cu cercetătorii, să găsească modalități de conectare la nevoile acestora. O bună parte a bibliotecilor universitare din Republica Moldova s-au aliniat bibliotecilor de peste hotare, asimilând diverse practici privind serviciile bibliometrice, depozitele instituționale, politicile de publicare, drepturile de proprietate intelectuală, colecțiile speciale digitalizate etc. Unele dintre aceste inițiative au fost lansate ca răspuns la necesitățile instituționale, altele au apărut ca rezultat al unor proiecte internaționale etc.

O activitate aparte a bibliotecilor, menită să sprijine cercetătorii, constituie diseminarea informațiilor și oferirea consultanței privind instrumentele și metodele de sporire a vizibilității cercetărilor științifice,

strategiile pe care autorii le pot utiliza în alegerea revistelor în care să-și publice manuscrisele.

Pentru creșterea reputației și a șanselor de reușită în activitatea academică, cercetătorii trebuie să acționeze astfel încât rezultatele preocupărilor științifice ale acestora să fie vizibile, accesibile, utilizate și citate de alți cercetători.

În același timp, în calitate de autori, cercetătorii se confruntă cu provocarea continuă de a-și distinge produsele activității proprii de investigațiile științifice ale altor savanți cu nume similar. Iată de ce *stabilirea identității profesionale unice a cercetătorului* pe tot parcursul carierei sale academice reprezintă o oportunitate de creștere a vizibilității științifice. Pentru aceasta este esențial ca rezultatele să fie identificate și atribuite cu exactitate autorului, instituției, editorului sau finanțatorului corespunzător.

Localizarea tuturor publicațiilor unui cercetător poate fi destul de anevoioasă în cazul în care autorul a semnat cu diferite variante ale numelui, și-a modificat numele pe parcursul carierei profesionale sau are un nume dublu. O soluție în acest sens ar fi utilizarea unui nume unic de-a lungul întregii activități de publicare. Problema ambiguității (identificării incorecte) a numelui autorului în cadrul comunității de cercetare poate fi soluționată prin intermediul sistemelor de identificare a autorilor, cum ar fi ORCID, ResearcherID, Scopus Author Identifier etc., care generează un identificator (ID) digital permanent și unic pentru fiecare autor. Acest identificator este similar cu identificatorii de documente, cum ar fi DOI (Digital Object Identifier, pentru identificarea unică a obiectelor de conținut în mediul digital), ISSN (International Standard Serial Number, destinat identificării publicațiilor periodice), PMID (PubMed ID, pentru identificarea documentelor în baza de date PubMed) etc.

Identificatorii de autor permit crearea profilului on-line al cercetătorului și asocierea acestuia cu publicațiile sale, asigurând astfel o înregistrare exactă a rezultatelor științifice, precum și promovarea publicațiilor științifice, primirea invitațiilor de cooperare din partea unor oameni de știință sau autori cu teme de cercetare de interes comun.

Sistemul de identificare **ORCID** (Open Researcher and Contributor Identifier) funcționează prin crearea unui registru central de identificatori unici ce sunt atribuiți fiecărui cercetător în parte. Acesta oferă un identificator digital constant, care distinge un autor de orice alt cercetător, realizează legături permanente între autor și rezultatele sale de cercetare/activitățile profesionale. Identificatorul este utilizat și de către finanțatori pentru a raționaliza solicitările de finanțare, precum și de către organizațiile de cercetare pentru a

urmări activitățile desfășurate într-un anumit domeniu.

Sistemul e susținut de o comunitate globală de membri organizaționali: instituții de cercetare, universități, editori, finanțatori, asociații profesionale și alte părți interesate în domeniul comunicării științifice.

Până la introducerea ORCID, au existat și alte abordări privind dezambiguizarea autorului, elaborate de furnizorii de baze de date. Remarcabile în acest sens sunt rezultatele obținute de compania Thomson Reuters, care a lansat sistemul ResearcherID în anul 2008, și de compania Elsevier, care a dezvoltat sistemul Scopus Author Identifier.

ResearcherID reprezintă un sistem de identificare a cercetătorilor științifici conectat la baza de date Web of Science, administrată din anul 2016 de compania Clarivate Analytics. Fiecare autor înregistrat în acest sistem are atribuit un număr de identificare individual, care este valabil pe întreaga carieră profesională, indiferent de modificarea numelui sau de schimbarea apartenenței instituționale.

Acest sistem permite identificarea corectă a autorului, crearea unui profil de autor, gestionarea listelor de publicații, identificarea potențialilor colaboratori, editori, recenzenți în domeniul de interes, adresarea/primirea invitațiilor de colaborare. Cercetătorii pot adăuga publicații la profilurile lor chiar dacă acestea nu sunt indexate de Web of Science, iar valorile de referință, cum ar fi numărul de citări și indexul *h* (Hirsch), sunt calculate automat doar în baza datelor din Web of Science, fiind afișate pe platforma ResearcherID.

Scopus Author Identifier constituie un identificator specific bazei de date Scopus, având aceleași caracteristici de bază ca și ResearchID. Un ID Scopus se atribuie doar autorilor care au publicații indexate în baza de date Scopus, astfel nu pot fi atașate la profilul autorului lucrări din alte surse. Spre deosebire de ORCID și Researcher ID, în Scopus nu este necesară înregistrarea pentru obținerea unui ID, acesta fiind generat automat. Generarea automată face posibilă atribuirea mai multor identificatori Scopus pentru un autor în cazul în care el a semnat cu diferite variante ale numelui. De exemplu, un autor poate apărea în diverse publicații cu diferite nume – Marian V.; Marian V. G.; Marian Victor sau Marian Victor G. – sau pot exista doi autori diferiți care au publicat sub același nume, poate chiar în același domeniu. O altă problemă în acest context este legată de numele transliterate sau transcrise (cum ar fi cele din limbile rusă, ucraineană etc. transcrise cu caractere latine).

În scopul administrării publicațiilor și identității profesionale a unui cercetător, Scopus propune utilizarea instrumentului Scopus Author Feedback Wizard. Exploatarea eficientă a acestui instrument necesită

furnizarea tuturor variantelor de nume sub care a publicat autorul pentru a grupa toate publicațiile acestuia într-un singur profil. Echipa Scopus soluționează problema ambiguității numelui autorului în decurs de circa patru săptămâni.

Informațiile din ResearcherID și Scopus Author ID sunt compatibile cu cele din ORCID. Astfel, este posibilă conectarea sistemelor ResearcherID și Scopus Author ID la ORCID pentru a utiliza un singur număr ORCID care ar permite extragerea cu exactitate și eficiență a publicațiilor unui autor din Web of Science și Scopus și atribuirea lor, în mod automat, la profilul autorului în ORCID.

Instrumentele de identificare contribuie la realizarea beneficiilor tehnologiilor de comunicare pentru cercetătorii din întreaga lume, fiind deja integrate în fluxurile de lucru care alcătuiesc procesul de cercetare. Pe măsură ce sunt încorporate în practica comunicării științifice, aceste instrumente sporesc acuratețea, eficiența și fiabilitatea informațiilor de [1, p. 5].

Identificatorii sunt doar câteva dintre instrumentele care există pentru ameliorarea, promovarea și extinderea serviciilor de care depind cercetarea și cercetătorii.

La diseminarea și asigurarea impactului cercetărilor științifice un rol important revine selectării mijloacelor de publicare. În condițiile în care în întreaga lume sunt publicate o mulțime de studii științifice, sunt lansate noi reviste săptămânal, se înmulțesc și cazurile de înșelăciune din partea unor publicații, selectarea unei reviste relevante în care cercetătorii să-și publice manuscrisele devine un exercițiu dificil și provocator.

Problemele care pot apărea în legătură cu alegerea revistei sunt cauzate, în parte, de lipsa eticii editoriale a așa-ziselor „reviste științifice false” (*predatory journals*). Direcționate exclusiv pe profit, aceste false reviste funcționează prin folosirea de spamuri, titluri doar aparent potrivite, promisiuni atrăgătoare privind publicarea rapidă, cu o evaluare colegială și editorială mai puțin riguroasă etc., și reprezintă o amenințare tot mai mare pentru integritatea științei și a cunoașterii, pentru care încrederea din partea publicului și a societății este vitală.

Cel mai cunoscut adversar al revistelor false este bibliotecarul american Jeffrey Beall, care a elaborat o listă a publicațiilor de acest fel și una a editorilor care le reprezintă, răspândind această informație în comunitatea științifică internațională. Unii cercetători l-au acuzat pe Beall că încearcă să discrediteze publicarea în acces deschis, în timp ce alții au criticat includerea neîntemeiată și iresponsabilă a anumitor editori în lista amintită. Cu toate acestea, numeroase instituții științifice și mai mulți cercetători recomandă ca

fiecare autor să confrunte editorul și revista selectate cu aceste liste înainte de a trimite manuscrisul spre publicare. Listele lui Jeffrey Beall sunt utilizate și de către bazele de date științifice internaționale Scopus și Web of Science, ca unul dintre instrumentele de decizie în ceea ce privește excluderea revistelor false și pseudoștiințifice.

Dintre criteriile generale care ar trebui luate în considerare la selectarea unei reviste pentru depunerea manuscriselor menționăm impactul potențial al revistei (vizibilitatea și prestigiul ei), aria de interes a revistei, indexarea în baze de date, factorul de impact al revistei, durata de timp dintre depunerea și publicarea manuscrisului, procesul de recenzare etc.

Impactul potențial al revistei (vizibilitatea și reputația ei). Reputația revistei este un semn esențial al calității, care servește atât cititorului, cât și autorului. Revista trebuie să aibă o reputație favorabilă, aceasta oferind articolelor mai multă valabilitate și credibilitate, iar autorului – mai mulți cititori, mai multe citări și, respectiv, un impact mai mare. Acest lucru este deosebit de important pentru autorii ale căror mandate academice și posibilități promovare depind de calitatea și prestigiul publicațiilor [2, p. 7].

Aria de interes. Obiectivul de cercetare al autorului urmează să fie în concordanță cu obiectivele, scopul și aria de interes ale revistei-țintă. Trimiterea manuscrisului la o revistă necorespunzătoare este una dintre cele mai frecvente greșeli făcute de autori, atât de cercetători novici, cât și de unii experimențați. Chiar și rezultatele unei cercetări riguroase și cu impact puternic pot fi respinse atunci când tema cercetării nu se potrivește cu sfera de aplicare a revistei, iar această greșeală risipește timp, bani și motivație.

La identificarea revistelor potrivite, autorii ar urma să se bazeze pe sursele cele mai frecvent utilizate de către cercetători și autori în domeniul de studiu. Dacă subiectul cercetării ține de o zonă concentrată în cadrul unei discipline, de exemplu, se vor selecta reviste specializate, dar nu multidisciplinare, cu profil larg. Dacă subiectul este de un specific îngust, ar fi bine să fie aleasă o revistă cu publicul-țintă mic, dar interesat. Cercetătorii trebuie să fie preocupați nu atât de atragerea unui număr mare de cititori, cât de atragerea cititorilor potriviți.

Autorii urmează să fie familiarizați, de asemenea, cu noutățile în domeniu, să urmărească evoluția acestuia. Revistele cu impact înalt își doresc să reflecte noile descoperiri, subiectele de interes major pentru domeniu și nu vor accepta să publice studiile de confirmare care repetă pur și simplu prima sau a doua publicație. Autorii urmează să-și asume responsabilitatea și angajamentul de a consuma

permanent ceea ce este publicat în zona lor de interes, pe lângă menținerea cunoștințelor generale despre ceea ce a fost publicat. Aceasta creează posibilitatea familiarizării constante cu ceea ce este produs și înțelegerea contextului și a imaginii generale a cunoștințelor produse [3, p. 192].

Procesul de recenzare (peer review). Procesul de recenzare este un element esențial al publicării, având în vedere că niciun autor nu poate aborda toate problemele potențiale în procesul de scriere a articolului. Fiecare manuscris prezentat spre publicare și transmis redacției revistei trebuie supus procesului de recenzare în baza unor principii acceptate la nivel internațional: excelență, imparțialitate, transparență, eficiență, confidențialitate, etica cercetării, responsabilitate pentru calitatea muncii, evitarea conflictului de interese. Evaluarea este efectuată de către un editor, de un colegiu editorial sau de un grup de experți (colegi) în domeniu.

Revistele științifice de înaltă calitate sunt întotdeauna recenzate sau evaluate și numai în cazuri rare o lucrare poate să fie acceptată fără a fi recenzată. În general, recenziile oferă autorilor critici constructive și sfaturi cu privire la modul de îmbunătățire a lucrărilor.

Durata între depunerea și publicarea manuscrisului. Pentru a putea evalua o revistă în baza acestui criteriu este necesară vizualizarea articolelor recent publicate în revistă, unde este indicată data depunerii și data acceptării articolului. Un alt indiciu relevant este periodicitatea revistelor (lunară, trimestrială, semestrială etc.).

Timpul până la publicarea articolului este, de fapt, suma timpului de la depunerea inițială până la acceptarea finală sau respingerea unui articol finit și a timpului de la acceptarea finală până la publicarea efectivă. Sunt două perioade critice și revistele diferă foarte mult în ambele privințe.

Publicarea rapidă poate accelera diseminarea rezultatelor de cercetare, dar nu toate revistele publică în același ritm. Revistele de calitate își rezervă o perioadă mai îndelungată (de minimum patru luni) pentru a oferi un răspuns dacă lucrarea a fost trimisă spre evaluare. În cazul în care manuscrisul este respins, acest fapt se aduce la cunoștința autorului în timp de 4-6 săptămâni de la depunere.

Factorul de impact. O metodă implicită pentru determinarea calității și reputației unei reviste rămâne a fi factorul de impact, indice care arată cât de citate sunt articolele unei reviste în cadrul altor publicații, reflectând astfel importanța revistei în domeniul său. Fiind o modalitate de diferențiere a revistelor stabilită și acceptată de editori, factorul de impact rămâne a fi

o măsură obiectivă de determinare a poziției unei reviste în ierarhia internațională.

Factorul de impact, în esență, reprezintă raportul dintre numărul de citări ale articolelor într-un an și numărul total de articole publicate în revistă în ultimii doi ani precedenți. Valoarea unui factor de impact depinde de domeniul revistei, astfel pot fi comparați doar factorii de impact ai revistelor din același domeniu.

Deși este tentant să prezinți manuscrisul la revista cu cel mai mare factor de impact, cercetătorul trebuie să își evalueze obiectiv lucrarea și să determine dacă este cu adevărat potrivită pentru revista aleasă. În caz contrar, va risca timp și efort pentru a retrimite și a adapta manuscrisul conform cerințelor de publicare specifice altor reviste. Foarte utile în acest sens sunt bazele de date, precum Web of Science (Clarivate Analytics) și Scopus (Elsevier), care operează cu instrumente bibliometrice de măsurare a vizibilității și performanței științifice a revistelor. Journal Citation Reports din cadrul resursei Web of Science, de exemplu, oferă informații despre revistele academice cu factorul de impact ISI.

O alternativă la factorul de impact este Indicatorul SCImago Journal Rank (SJR), un produs al companiei Elsevier, ce utilizează datele din baza de date Scopus și oferă un algoritm special pentru a determina clasamentul revistelor și poziția acestora într-un anumit domeniu.

Factorul de impact este un indiciu valoros pentru autori, dar multe reviste care nu corespund acestui criteriu rămân a fi de asemenea importante. Unele publicații de acest fel sunt foarte populare în rândul anumitor cititori sau chiar a unui public mai larg. Astfel, cititorii reprezintă un indicator important al nivelului de impact produs de revistă. Tot în acest scop multe reviste publică metrice, cum ar fi statisticile de utilizare la nivel de articol.

Merită a fi luate în considerare și unele metode statistice alternative, de exemplu Eigenfactor. Scorul Eigenfactor măsoară importanța unei reviste pentru comunitatea științifică și reflectă cât de frecvent un cercetător accesează în medie conținutul dintr-o revistă. El este influențat de dimensiunea revistei, astfel că scorul se dublează atunci când revista se dublează în dimensiune (măsurată după numărul de articole publicate pe an).

În ultimii ani, relația de colaborare dintre oamenii de știință și impactul citării documentelor au fost frecvent investigate. Majoritatea studiilor arată că cele două variabile sunt strâns legate: o creștere a activității de colaborare (măsurată după numărul de autori, numărul de afiliți și numărul de țări) este asociată cu un impact crescut al citării [4, p. 1].

Numărul de autori care contribuie la o lucrare reprezintă un factor stabil pozitiv pentru îmbunătățirea citărilor. Studiile existente arată că mai mulți cercetători care colaborează într-un domeniu produc un impact mai mare decât un singur autor în ceea ce privește numărul de publicații și citări. Pentru a demonstra că cercetarea în echipă este mai frecvent citată decât cercetarea individuală, Stefan Wuchty împreună cu alți cercetători au utilizat 19,9 milioane de articole și 2,1 milioane de brevete, publicate în decurs de 5 decenii [5, p. 1]. Mulți specialiști consideră că cercetarea în colaborare produce, în general, rezultate mai bune și mai semnificative decât cele realizate de cercetători solitari. Un studiu recent explică acest aspect, argumentând că fiecare cercetător are propriile sale cunoștințe, iar diversitatea membrilor colaboratori ar putea constitui o resursă suplimentară pentru consolidarea calității cercetării [6, p. 759]. Colaborarea, așadar, ar putea fi un factor determinant pentru obținerea cercetărilor de înaltă calitate.

Există mai multe instrumente disponibile on-line pentru a ajuta cercetătorii în alegerea revistelor. Dintre acestea, **Elsevier Journal Finder** se remarcă prin conceptul inovator elaborat de Elsevier Fingerprint Engine pentru selectarea revistelor editate de compania Elsevier. Acesta utilizează tehnologii de căutare inteligentă și vocabulare specifice domeniilor de cercetare. Pentru a obține o listă cu cele mai potrivite reviste pentru un articol anumit, autorii introduc titlul articolului, un scurt rezumat și selectează domeniul de cercetare necesar. Elsevier Journal Finder raportează factorul de impact al revistei selectate, viteza medie de recenzare, rata de acceptare, viteza de publicare și taxa de acces. Alte instrumente ce merită a fi utilizate de către cercetători sunt:

- *Springer Journal Suggester*, ce permite identificarea revistelor potențiale în cadrul a 2 500 de reviste indexate de bazele de date Springer și BioMedCentral;
- *Journal/Author Name Estimator (JANE)*, proiectat pentru selectarea revistelor indexate în baza de date Medline;
- *Edantz Journal Selector*, un instrument gratuit pentru selectarea revistelor, susținut de o companie din Hong Kong;
- *IEEE Publication Recommender*, dezvoltat de IEEE, cea mai mare organizație profesională din lume pentru dezvoltarea tehnologiei în beneficiul omenirii, care propune cercetătorilor 170 de reviste și 1 500 de conferințe.

În sprijinul oamenilor de știință din întreaga lume au fost lansate campanii menite să faciliteze alegerea revistelor relevante în care aceștia să își publice manuscrisele:

Gândește. Verifică. Trimite spre publicare (Think Check Submit) este o campanie globală care îi ajută pe cercetători să identifice reviste de încredere pentru cercetarea lor și oferă o listă (un set de criterii) de verificare pe care cercetătorii o pot folosi pentru a evalua acreditarea unei reviste sau a unui editor. Abordarea în trei etape încurajează cercetătorii să „gândească” dacă revista în care își depun cercetările este o revistă de încredere, să „verifice” revista, pentru a se asigura că este optimă pentru publicarea cercetării lor, și să „trimită” manuscrisul numai dacă revista respectă anumite standarde și criterii. Campania a fost realizată cu sprijinul coaliției unor organizații internaționale ca răspuns la discuțiile despre publicarea înșelătoare în reviste false.

Gândește. Verifică. Participă (Think Check Attend) este o inițiativă cu aceeași structură și model ca și campania sus-nominalizată și oferă un set de pași practici pentru cadrele didactice din întreaga lume care doresc să verifice veridicitatea unei conferințe înainte de a prezenta un rezumat sau de a-și anunța participarea în cadrul acesteia.

Membrii comunității academice au posibilitatea să-și împărtășească cunoștințele despre aspectele critice ale revistelor cu acces deschis prin intermediul instrumentului Quality Open Access Market (QOAM). Acesta oferă informații ce se referă atât la calitate, cât și la preț. Calitatea este verificată prin intermediul a două chestionare validate: un card de bază și un card de evaluare a valorii. Cardul Score Base analizează transparența site-ului unei reviste și este, de obicei, completat de personalul bibliotecii, reluând astfel rolul lor tradițional în controlul calității revistei, un rol care a fost marginalizat în era marilor schimbări [7, p. 166-167]. Cardul Scor de evaluare este o verificare a situației reale și poate fi completat numai de autori, recenzanți și editori care au experiență reală în procesul de publicare a revistei. Combinația dintre cele două scoruri reprezintă matricea SWOT a unei reviste, rezultând patru categorii de reviste: reviste puternice, reviste slabe, reviste ce reprezintă o amenințare (pentru autori) și reviste care reprezintă o oportunitate (pentru editori).

Taxele de publicare a revistelor cu acces deschis variază astăzi foarte mult: de la gratuit la 3 000 de euro și mai mult. Răspunzând succesului editorilor de acces deschis, cum ar fi PLoS, Copernicus sau BioMedCentral, un număr tot mai mare de editori clasici oferă un mod de acces deschis prin așa-numitele reviste hibride. Uneori, acestea generează venit dublu prin taxarea atât a cititorilor (prin abonamente complete la bibliotecă), cât și a autorilor (prin taxe de publicare complete). Platforma QOAM încearcă să informeze publi-

cul cât mai transparent posibil în privința costurilor, prezentând taxele de publicare citate pe site-ul web al revistei (prin intermediul Score Base Card) și prețul real plătit de către autor (prin intermediul cartelei de evaluare). QOAM poate indica, de asemenea, reducerile pe care autorii le primesc dacă instituția lor a stabilit o licență de acces deschis cu un editor.

Identificarea celor mai eficiente modalități de promovare a cercetării este foarte importantă pentru creșterea vizibilității și impactului maxim al rezultatelor unei investigații științifice. Acest exercițiu implică inteligența și responsabilitatea cercetătorului. Activitățile de promovare trebuie inițiate nu la etapa de publicare a manuscrisului, ci cu mult înainte, în fazele de elaborare a cercetării. În sprijinul oamenilor de știință pot veni bibliotecile, care își vor găsi roluri noi prin diseminarea informațiilor actuale cu privire la instrumentele și strategiile de facilitare a publicării și de sporire a vizibilității cercetărilor științifice.

BIBLIOGRAFIE

1. Abbott H. (2016). How to Choose Where to Publish Your Work. In: Journal of Orthopaedic & Sports Physical Therapy, vol. 47(1), p. 6-10. 2017.
2. Brown J., Demeranville T., Meadows Alice (2016).

Open Access in Context: Connecting Authors, Publications and Workflows Using ORCID Identifiers. In: Publications, vol. 4, issue 4: 30. Available: <http://www.mdpi.com/2304-6775/4/4/30> (vizitat 1205.2018).

3. Bornmann, Lutz (2017). Is collaboration among scientists related to the citation impact of papers because their quality increases with collaboration? An analysis based on data from F1000 Prime and normalized citation scores. In: Journal of the Association for Information Science and Technology, vol. 68, Issue 4, p. 1036-1047.

4. van Gerestein D. (2015). Quality Open Access market and other initiatives: a comparative analysis. In: LIBER Quarterly, vol. 24 (4), p. 162-173. DOI: <http://doi.org/10.18352/lq.9911>

5. Kirchhof Ana Lucia C., Lacerda Maria R. (2012). Challenges and prospects for publishing articles - consideration based on statements from authors and publishers. In: Texto & Contexto - Enfermagem, vol. 21 (1). DOI: <http://dx.doi.org/10.1590/S0104-07072012000100021>.

6. Liao Ch. H (2011). How to improve research quality? Examining the impacts of collaboration intensity and member diversity in collaboration networks. In: Scientometrics, vol. 86(3), p. 747-761.

7. Wuchty S., Jones B.F., Uzzi B. (2007). The increasing dominance of teams in production of knowledge. In: Science, vol. 316, no. 5827, p. 1036-1039. DOI: 10.1126/science.1136099

Ion Moraru. *Nepotul Dragoș*, ulei, panză, 46 × 38 cm, 2017.